

Spm. nr. S 519

4) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Er det statsministerens vurdering, at konkrete og synlige fremskridt med genopbygningen af Irak er afgørende for den irakiske civilbefolkningens tillid til koalitionsstroppersnes tilstedeværelse, og hvordan vil den danske regering og de danske styrker i Irak bidrage til at forstærke genopbygningen og tilliden?«

Ole Sohn (SF):

Der er jo til stadighed en løbende debat om koalitionsstyrkernes befrielse af Irak, og formodentlig er et af kernepunkterne spørgsmålet om, hvordan man kan bidrage til at sikre en genopbygning af samfundet, for det må jo ligesom være det, der er forudsætningen for, at civilbefolkningen kan have tillid til koalitionsstyrkerne.

Derfor er mit spørgsmål, om det er statsministerens vurdering, at det går godt med at opbygge tilliden for de danske styrker og koalitionsstyrkerne i det hele taget i forhold til den irakiske civilbefolkning.

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, de danske soldater gør en rigtig dygtig indsats i Irak og yder betydningsfulde bidrag til at forbedre situationen, både sikkerhedssituationen og med hensyn til den civile genopbygning.

Men der er selvfølgelig ingen grund til at skjule, at arbejdet bliver vanskeligere af, at skrupelløse terrorister dræber mennesker, bomber vigtige installationer for at forhindre genopbygningen og for at forsøge at skabe kaos og for at stoppe den demokratiske proces.

Så den internationale koalition gør et godt arbejde for at skabe sikkerhed og bedre vilkår for den irakiske befolkning, men skrupelløse terrorister prøver at blokere den proces, for de ønsker ikke demokrati i Irak.

Ole Sohn (SF):

Jeg har ikke nogen grund til at anfægte de danske soldaters indsats, men kernen i spørgsmålet handler mere om den irakiske civilbefolkning. Nu formoder jeg ikke, at statsministeren betragter den irakiske civilbefolkning over en bank som terrorister, og det er jo vigtigt, hvordan man vinder civilbefolkningens tillid. Det, der jo så-

dan set er hele opgaven, for at operationen kan lykkes, er, at civilbefolkningen i stigende omfang bakker op om den indsats, koalitionsstyrkerne udøver, og der er jo ikke meget, der tyder på, at det er det, som sker i de her dage eller i de her måneder.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, det er faktisk sådan, at de meningsmålinger, der er tilgængelige, og som fortæller noget om, hvordan den irakiske civilbefolkning ser på det at angribe koalitionsstyrkerne så vel som at angribe de irakiske sikkerhedsstyrker, viser, at et markant flertal er imod den slags angreb. Selvfølgelig vil der være nogle yderliggående fanatikere, som synes, det er helt i orden at angribe koalitionen, men langt de fleste ønsker altså, at der skulle være fred og ro.

På trods af at sikkerhedssituationen er virkelig besværlig på grund af de banditter, der prøver at undergrave stabiliteten i Irak, så er det faktisk sådan, at når man spørger den irakiske befolkning, hvordan den ser på udviklingen i den kommende tid, så må man sige, at der på trods af alle de her vanskeligheder er en ret betydelig grad af optimisme, for halvdelen af befolkningen mener, at inden for de næste 6 måneder vil situationen være bedre, end den er nu, og 63 pct. af befolkningen er af den opfattelse, at hvis man kigger 1 år frem, er situationen bedre end nu. Det er egentlig bemærkelsesværdigt i betragtning af, hvor alvorligt og hvor besværligt det ser ud lige nu, at der så er en så stor del af den irakiske befolkning, der alligevel synes, at det nok er bedre om 6 måneder og om 12 måneder.

Så egentlig synes jeg alle ting taget i betragtning, at der er grund til en vis optimisme.

Ole Sohn (SF):

Jeg formoder, at det er nye meningsmålinger, statsministeren henviser til, for det er vel næppe dem, som vi hørte om for et halvt år siden, og som sagde det samme, som der blev refereret til her. Men det er vel ret iboende for et menneske, at man altid håber og tror på en bedre udvikling end den, man står midt i, hvis man er i en krise. Det ville være et ret naturligt svar.

Det, der er lidt afgørende, er, om statsministeren på noget som helst tidspunkt i løbet af døgnet 24 timer en gang imellem får den overvejelse, om det måske er den rigtige form for indsats, når det nu viser sig, at det ikke blot er banditterne og terroristerne – som ingen støtter – men